

Štvrtok 11. augusta 2016

Text: Ef 2, 4 – 10

⁴Ale Boh, bohatý na zmilovanie, pre svoju veľkú lásku, ktorou si nás zamiloval, ⁵obživil nás s Kristom, keď sme boli mŕtvi v prestúpeniach - veď milosťou ste spasení! - ⁶a spolu nás vzkriesil a spolu posadil v nebesiach v Kristovi Ježišovi, ⁷aby vo svojej добрote k nám v Kristovi Ježišovi ukázal v budúcich vekoch nekonečné bohatstvo svojej milosti. ⁸Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; ⁹nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil. ¹⁰Veď sme Jeho dielo, stворení v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv uspošobil chodiť.

Piesne: ES č. 307, 459

Zamyslenie nad Božím slovom:

Veľmi často si zakladáme na svojich výkonoch a svojej sile. Zistujeme a každodenne zakusujeme, aká je moc dedičného hriechu. Je to naša stará prirodzenosť. Dnešné Božie slovo nám však hovorí, že existuje niečo omnoho mocnejšie než to, čo dokážeme pochopiť svojím ohraničeným ľudským umom. Na prvom mieste je to láska Božia. Ona totiž dáva všetko do pohybu. Ona je našou vnútornou a opravdivou dynamikou. My už viac nemusíme žiť pod mocou hriechu. Skrze Kristovu obeť na kríži nás Boh vyhlásil za spravodlivých. To však neznamená, že už nebudeme viac hrešiť. To neznamená, že nás Boh vytrhne z tohto sveta. Zostávame aj naďalej v bojujúcej cirkvi na zemi, ale s vedomím, že hriech nad nami viac nepanuje. Rozdiel je v tom, že sa teraz môžeme rozhodnúť, či budeme žiť pre Krista. Veď spolu s Kristom máme zabezpečený život večný. Tým, že Hospodin nenechal Krista v hrobe, ale že Kristus vstal z mŕtvych, máme nádej, že ani naše telá nezostanú v hrobe, ale získame večný život. Nesmieme pritom zabudnúť, že naša spása a večný život sú dary Božej milosti. Keď dostaneme nejaký pozemský dar, nikto z nás sa neopýta: „Koľko ti za to dlhujem?“ Dar jednoducho prijmeme a poďakujeme. To isté platí aj pre ten najväčší dar – večný život vo viere v Ježiša Krista. Mnohí ľudia aj dnes s tým bojujú. Trápia sa tým, ako sa dopracovať k Bohu, čo všetko musia urobiť, aby sa dostali k Bohu. Pritom si však neuvedomujú, že spása pochádza z Božej lásky, a nie z našej sily, našich rozhodnutí či schopností. Je to nezaslúžený dar, ktorý nazývame MILOSTĽ. Ona však funguje tak, že v nás vzbudzuje aj VĎAČNOSŤ. Vďačnosť znamená dať svoj život na službu bližným, no nie pre naše sebecké a egoistické ciele. Pán Boh nás zachránil, aby sme všetky svoje sily a schopnosti venovali na budovanie kráľovstva Božieho na zemi a slúžili Jeho neveste – CIRKVI. Pritom netreba zabudnúť, na čo nás slovo Božie upozorňuje: aby sme vždy pamätali na nášho Stvoriteľa, ktorý nás uspošobil k všetkému dobrému a dal nám prevzácny dar života. Amen.

Modlitba:

Nebeský Bože a Otče všetkej milosti, vďaka Ti vzdávam a oslavujem Tvoje sväté meno, že si mi aj v tento deň zjavil, že nie ja sám zo seba dokážem pochopiť Tvoje cesty. V Tebe, Bože, žijem a všetko, čo som a čo mám, je iba skrze Teba. Dovoľ mi aj dnešný deň žiť vo vedomí, že moji blížni potrebujú moju službu a moje modlitby, a chráň ma pred duchovnou pýchou. Bože Synu, Vykupiteľu sveta, ďakujem Ti, že si mňa hriešneho a nehodného vykúpil a posvätil, aby som mohol žiť nový život v Tebe a nechválil sa svojimi skutkami. Bože Duchu Svätý, Ty Posvätitel'u sveta, posväť mňa nehodného aj v tento deň a chráň ma pred každým zlom. Amen.

Mgr. Jaroslav Javorník, PhD., zborový farár v Cirkevnom zbore Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku Kulpín